

Tadeusz Józef Łossowski h. Prus III, ur. 19.08.1907 r. w Salówce pow. Czortków, s. leśnika Tadeusza Antoniego Łossowskiego i Jadwigi z d. Micińskiej h. Pelikan, pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej, leśnik. W 1926 r. ukończył I Państwowe Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika we Lwowie, a w 1931 r. Wydział Lasowy Politechniki Lwowskiej, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii¹ we Włodzimierzu Wołyńskim (kurs 1927-1928 r.), ppor. rez. art. Wojska Polskiego. Pracował m.in. jako zarządca lasów hr. Tarnowskiego w Suchej pow. Żywiec. Brał udział w wojnie obronnej 1939 r. w szeregach 6 dywizjonu artylerii konnej, walczył pod Kutnem – największej bitwie stoczonej przez polskich żołnierzy w kampanii wrześniowej i w obronie Warszawy. W niewoli niemieckiej, w oflagu XI-B w Braunschweig, przebywał do maja 1940 r. – zwolniony dzięki staraniom Tarnowskich.

Po wyjściu z obozu Tadeusz Łossowski pracował m.in. jako leśniczy w nadleśnictwie Dyminy pow. Kielce, natomiast po II wojnie światowej był zatrudniony na Śląsku w Lasach Państwowych, jako inspektor w Złotoryi, adiunkt w Nadleśnictwie Tworóg i nauczyciel Państwowego Gimnazjum Leśnego w Brynku, nadleśniczy w Brynku, naczelnik Wydziału Inspekcji Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Katowicach. Zapalony myśliwy, przez dwadzieścia cztery lata był prezesem Koła Łowieckiego „Bór” w Katowicach. Zmarł 21.03.1989 r. w Pszczynie, został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Żonaty, miał trzy córki.

Odznaczony: *Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem „Za udział w wojnie obronnej 1939 r.”.*

Zesp. nr 301 „Księgi metrykalne parafii wyznania rzymskokatolickiego archidiecezji lwowskiej: Par. Jagielnica dek. Czortków: Księga metrykalna urodzeń, ślubów i zgonów dla miasta Jagielnica i wsi: [...] Salówka 1901-1910”, sygn. 1845, w AGAD. Tadeusz Józef Łossowski jest wymieniony w: „Program Politechniki Lwowskiej na rok akademicki 1938/39”, Nr LXVI, Lwów 1938, s. 236 (tu jako: Tadeusz Józef Łossowski z Salówki); Jan Łukasiak, „Wołyńska Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. Marcina Kątskiego”, Pruszków 2000, s. 20, 226; „Rocznik oficerski rezerw 1934” (reprint), Warszawa-Londyn 2003, s. 149, 661, jako oficer broni w: „6 Dywizjon Artylerii Konnej”, Wikipedia oraz Piotr Zarzycki, „Artyleria konna w 1939 roku”, Warszawa 2007, s. 176, 179; biogram udostępniony przez Lucynę Łossowską-Sznajder. Figuruje także w kartotece jeńców wojennych Polskiego Czerwonego Krzyża.

Oprac. Małgorzata Hardy i Jan P. Sobolewski

¹ W 1937 r. szkoła otrzymała nazwę Wołyńska Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. Marcina Kątskiego.